

Циганката се престорила, че не знае, какъ да си налѣе вода. Момата слѣзла да ѝ помогне. Като си налѣла вода, циганката каза:

— Хайде, хубава моме, облѣчи моитѣ дрехи, а пѣкъ азъ — твоитѣ. Ще се огледаме въ кладенеца да видимъ коя е по-хубава.

Смѣнили си дрехитѣ. Когато се оглеждали, циганката бутнала неродената мома въ кладенеца, а тя се покачила на върбата.

Дошли сватбаритѣ. Царскиятъ синъ погледналъ нагоре къмъ върбата и не можалъ да познае момата.

— Защо си така почернѣла, моме? — попиталъ той.

— Отъ слънцето, царске сине, — отговорила преоблѣчената циганка.

Облѣкли булката въ сватбарски премѣни. Завѣли я въ царскитѣ палати, и царскиятъ синъ се вѣнчалъ за нея.

III.

Минало се каквото се минало, царскиятъ синъ отишълъ веднажъ да пои коня си на кладенеца, дето видѣлъ за пръвъ пѣтъ неродената мома. Но коньтъ прѣхтѣлъ и не искалъ да се доближи до водата. . .

Царскиятъ синъ заповѣдалъ да изгребатъ кладенеца, за да види отъ що се плаши коньтъ. Въ кладенеца намѣрили една златна рибка.

Сготвили рибката и царския синъ ялъ отъ нея. Като изхвърлили коститѣ, една костица паднала въ градината подъ прозорцитѣ на царския синъ. Отъ тая костъ израстла висока тополя, която стигнала чакъ до прозорцитѣ. Щомъ се покажела царицата, тополата я шибала съ тънкитѣ си клонки. А подаде ли се царскиятъ синъ, тополата го милвала.

Царицата заповѣдала да отсѣкатъ и изгорятъ тополата. Когато я отсѣкли, дошла една бабичка и си събрала тресчици. Занесла ги въ кѣщи. Харесала ѝ една тресчица и я дигнала на полицата. Когато бабата отидѣла нѣкъде, тресчицата ставала на момиченце. Момиченцето помитало, разтребѣло. После пакъ на тресчица ставало.